



JUDr. Jeroným Tejc
MINISTR SPRÁVEDLNOSTI ČR

Praha 2. února 2026
č. j. MSP-60/2026-ODKA-SPZ/3
Počet listů: 7
Počet příloh: 2

MSP-60/2026-ODKA-SPZ/3



Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Ing. Mgr. J. P., MBA - stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- trestní spis Městského soudu v Praze, sp. zn. 3 T 4/2019 (včetně utajované části);
- podnět Městského soudu v Praze k podání stížnosti pro porušení zákona ze dne 26. 1. 2026 s přílohami (sdělení Národního bezpečnostního úřadu předsedkyni Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2026, č. j. 3009/2026-NBÚ/80, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2025, č. j. 11 Co 309/2025-59

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám
v neprospěch Ing. Mgr. J. P., MBA,

s t í ž n o s t p r o p o r u š e n í z á k o n a

proti pravomocnému usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2023, sp. zn. 3 T 4/2019-2102.

Napadené rozhodnutí

- 1 Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2023, sp zn. 3 T 4/2019-2102 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), bylo rozhodnuto o tom, že se podle § 80 odst. 1 trestního řádu Ing. Mgr. J. P., MBA (dále jen „*zproštěný*“), vrací externí HDD síťový MOL WD:XY, S/N NOWMAVUY, bílé barvy (dále jen „*utajovaný externí disk*“). Soud napadené rozhodnutí odůvodnil tím, že o vlastnictví věci zproštěným není pochyb a zajištění této věci již není třeba.
- 2 Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 1. 4. 2023.

Rekapitulace relevantních skutkových okolností případu

- 3 Dne 31. 10. 2013 byla Generální inspekcí bezpečnostní sborů v trestním řízení mimo jiné se zproštěným provedena domovní prohlídka rodinného domu na adrese XY. V rámci této domovní prohlídky byl zproštěným vydán mimo jiné utajovaný externí disk.
- 4 Proti zproštěnému byla dne 14. 9. 2020 podána obžaloba Městským státním zastupitelstvím v Praze, č.j. 2 KZV 52/2013–875 (dále jen „*obžaloba*“), která byla Městskému soudu v Praze doručena dne 18. 9. 2020. Obžaloba kladla zproštěnému za vinu to, že „*v době, kdy byl příslušník Bezpečnostní informační služby (dále jen „BIS“), ačkoliv byl držitelem osvědčení na stupni utajení „Tajné“ ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti (dále jen „zákon o utajovaných informacích“) blíže nezjištěného dne v období od října do prosince roku 2009 na přesně nezjištěném místě v Praze, na základě předchozí žádosti obviněného JUDr. V. B., v té době generálního ředitele společnosti YX, a.s., zabývající se mimo jiné činností informačních a zpravodajských kanceláří a službami soukromých detektivů, tomuto předal datový nosič obsahující celkem 159 audiozáznamů pořizených v rámci činnosti BIS za použití zpravodajské techniky ve smyslu § 8 odst. 1 písm. b) zák. č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, a to na základě povolení soudce vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 13 T 8/2007 a 13 T 101/2007, které byly u BIS uloženy na datových nosičích evidovaných pod č. 10477 a 10481, označenými stupněm utajení „Důvěrné“ ve smyslu § 4 písm. c) zákona o ochraně utajovaných informací, a umožnil tak obviněnému B. a jeho prostřednictvím dalším osobám, které k tomu nebyly oprávněny, seznámit se s informacemi získanými v souvislosti s činností BIS a podléhajícími utajeními podle zákona o ochraně utajovaných informací, přičemž byl srozuměn s tím, že tímto jednáním dojde k prozrazení předmětu zájmu BIS a metod její práce neomezenému okruhu neoprávněných osob a rovněž se skutečností, že předání audiozáznamů telefonních hovorů mimo struktury BIS může poškodit osoby, jejichž hovory byly v rámci činnosti BIS zaznamenány a současně poskytnuté nikoli veřejné informace mohou být využity v rámci podnikatelských aktivit obviněného B., nebo pro činnost Věcí veřejných, tedy politického subjektu, v němž se v té době obviněný B. angažoval, čímž jednal v rozporu s ust. § 45 odst 1 písm. a), b), c), ve spojení s ust. § 46 odst. 1 zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků*

bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru), podle nichž byl povinen dodržovat služební kázeň, spočívající v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů, zdržet se jednání, které může vést ke střetu zájmu služby se zájmy osobními a ohrozit důvěru v nestranný výkon služby, zejména nezneužívat ve prospěch vlastní nebo v prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu služby, a dále jednal v rozporu s ust. § 65 odst. 2 zákona o ochraně utajovaných informací, podle něhož je každý, kdo měl nebo má přístup k utajované informaci, povinen zachovávat o ní mlčenlivost a nesmí k ní umožnit přístup neoprávněné osobě“.

- 5 Dle obžaloby výše popsáním jednáním zproštěný „jednak informaci utajovanou podle zvláštního zákona úmyslně vyhradil nepovolané osobě a uvedený čin spáchal, ačkoli mu byla ochrana utajovaných informací zvlášť uložena, jednak jako veřejný činitel v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonal svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu“...čímž dle obžaloby spáchal „trestný čin ohrožení utajované informace podle § 106 odst. 1, 2 písm. b) zák. č. 140/1961 Sb. (dále jen „tr. zákon“), v jednočinném souběhu s trestným činem zneužití pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. b) tr. zákona“.
- 6 Součástí trestního spisu je i utajovaný externí disk v utajovaném režimu „Důvěrné“, který je v tomto režimu v souladu se zákonem řádně a výrazně fyzicky označen a jako takový je i evidován.
- 7 Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2021, č. j. 3 T 4/2019-1964, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 5. 2022, č. j. 2To 14/2022-2050, byli obvinění včetně zproštěného obžaloby v plném rozsahu zproštěni.
- 8 Dne 28. 3. 2023 rozhodl soud napadeným rozhodnutím o vydání utajovaného externího disku. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je velmi stručné. Uvádí se v něm toliko to, že v rámci vyšetřování byly v průběhu výše uvedené domovní prohlídky v kanceláři zproštěného „**zajištěny věci, kterých již v současné době není třeba**“. S odkazem na ustanovení § 80 odst. 1 trestního řádu rozhodl soud o vrácení utajovaného externího disku zproštěnému s tím, že **o jeho vlastnictví k němu není pochyb a jeho zajištění již není třeba**. Další odůvodnění napadené rozhodnutí neobsahuje a nijak se nevypořádává s tím, že informace uložené na utajovaném externím disku jsou utajované v režimu Důvěrné, nezmiňuje ani jiné okolnosti s tím související.
- 9 K tomu si dovoluji doplnit, že zproštěný ke dni právní moci napadeného usnesení a ani k dnešnímu dni není držitelem platného osvědčení fyzické osoby podle zákona o utajovaných informacích; k tomu viz také přiložené sdělení Národního bezpečnostního úřadu předsedkyni Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2026, č. j. 3009/2026-NBÚ/80.

- 10 Po právní moci napadeného usnesení vydal Městský soud v Praze zproštěnému jiný externí disk, na který byl vložen osobní obsah zproštěného z utajovaného externího disku. Utajovaný externí disk zproštěnému vydán k tomuto okamžiku nebyl, a je součástí spisového materiálu, který předkládám Nejvyššímu soudu s touto stížností.
- 11 V návaznosti na právní moc napadeného usnesení započal zproštěný činit kroky v exekučním řízení za účelem vydání utajovaného externího disku do jeho dispozice. V tomto řízení podala Česká republika – Městský soud v Praze návrh na zastavení exekučního řízení s důrazem na to, že utajovaný disk nemůže zproštěnému vydat, neboť obsahuje utajované informace ve vlastnictví státu. Tento návrh byl pravomocně zamítnut usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. 7. 2025, č. j. 31 EXE 175/2025-33, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2025, č. j. 11 Co 309/2025-59. Po právní moci zamítnutí návrhu **se nyní v exekuci na vydání utajovaného externího disku pokračuje**. Podrobněji k exekučnímu řízení viz přiložené usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2025, č. j. 11 Co 309/2025-59.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

- 12 Podle ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu platí, že „*Orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.*“.
- 13 Podle ustanovení § 2 odst. 6 téhož zákona platí, že „*Orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.*“
- 14 Podle ustanovení § 80 odst. 1 trestního řádu platí, že „*Není-li věc, která byla vydána nebo odňata, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabránění, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata. Jestliže na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc uloží do úschovy a osoba, která si na věc činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních. Byla-li*

věc v mezidobí prodána, s částkou za ni strženou se naloží obdobně podle věty první až třetí. Pokud osoba, která má na věc právo, ji přes opakovanou výzvu nepřeveze, bude věc prodána a částka za ni stržená bude uložena do úschovy soudu; věc bezcenná se zničí.“

- 15 Podle ustanovení § 266 trestního řádu platí, že:

„(1) Proti pravomocnému rozhodnutí soudu nebo státního zástupce, jímž byl porušen zákon nebo které bylo učiněno na podkladě vadného postupu řízení, může ministr spravedlnosti podat u Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona. Nestanoví-li zákon jinak, není proti rozhodnutí Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona přípustná.

(2) Proti výroku o trestu lze stížnost pro porušení zákona podat jen tehdy, jestliže trest je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo jestliže uložený druh trestu je v zřejmém rozporu s účelem trestu.

(3) Týká-li se rozhodnutí uvedené v odstavci 1 více osob, lze stížnost pro porušení zákona podat také jen proti té části rozhodnutí, která se týká některé z těchto osob.

(4) Stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného proti pravomocnému rozhodnutí soudu nelze podat jen z toho důvodu, že soud postupoval v souladu s § 259 odst. 4, § 264 odst. 2, § 273 nebo § 289 písm. b).

- 16 Podle ustanovení § 273 trestního řádu platí, že *„Jestliže nejvyšší soud vyslovil, že zákon byl porušen v neprospěch obviněného, nemůže v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch. Jde-li o jiné rozhodnutí, platí ustanovení § 150 přiměřeně.“*

- 17 Podle ustanovení § 134 odst. 2 trestního řádu platí, že v odůvodnění usnesení je třeba zejména uvést skutečnosti, které byly vzaty za prokázané, důkazy, o něž se skutková zjištění opírají, úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, jakož i právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona.

- 18 Podle ustanovení § 11 zákona o utajovaných informacích platí, že:

„(1) Fyzické osobě lze umožnit přístup k utajované informaci stupně utajení Přísně tajné, Tajné nebo Důvěrné, jestliže jej nezbytně potřebuje k výkonu své funkce, pracovní nebo jiné činnosti, je držitelem platného osvědčení fyzické osoby (§ 54) příslušného stupně utajení a je poučena, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak (§ 58 až 62).

(2) Před prvním přístupem k utajované informaci stupně utajení Přísně tajné, Tajné nebo Důvěrné ten, kdo je vůči fyzické osobě v rámci služebního poměru nebo pracovněprávního, členského či obdobného vztahu osobou odpovědnou, zajistí její poučení. Jde-li o fyzickou osobu ve vztahu, vůči níž není odpovědná osoba podle věty první, zajistí poučení odpovědná osoba toho, kdo fyzické osobě přístup k utajované informaci umožní. Poučení podepisuje fyzická osoba a ten, kdo poučení

provedl; jeden výtisk poučení jí předá, jeden výtisk uloží¹²⁾ a kopii zašle Úřadu; kopii poučení lze Úřadu zaslat i elektronicky. Povinnost zaslání kopie poučení Úřadu se nevztahuje na zpravodajské služby v případech podle § 140 odst. 1 písm. a) a na Ministerstvo vnitra v případech podle § 141 odst. 1.

(3) Poučení ředitele Úřadu a ředitele Bezpečnostní informační služby provede předseda vlády, poučení ředitele Úřadu pro zahraniční styky a informace provede ministr vnitra a poučení ředitele Vojenského zpravodajství provede ministr obrany; pro podpis, předání a uložení výtisku poučení platí odstavec 2 obdobně.

(4) V případě zániku platnosti osvědčení fyzické osoby (§ 56 odst. 1) nebo skončení služebního poměru nebo pracovněprávního, členského či obdobného vztahu, ve kterém byl fyzické osobě umožněn přístup k utajované informaci, se má za to, že fyzická osoba poučena není.“

19 Podle ustanovení § 15 zákona o utajovaných informacích platí, že:

„Přístup k utajované informaci lze umožnit podnikateli, který je fyzickou osobou s trvalým pobytem na území České republiky zapsanou do živnostenského rejstříku, obchodního rejstříku nebo jiné evidence vedené podle jiného zákona registrující osoby a provozuje podnikatelskou činnost nebo právnickou osobou se sídlem v České republice zapsanou v obchodním rejstříku, jejíž hlavní činností je podnikatelská činnost, jestliže jej nezbytně potřebuje k výkonu své činnosti, a pokud při přístupu k utajované informaci

a) stupně utajení Vyhrazené

1. doloží písemným prohlášením svou schopnost zabezpečit ochranu utajovaných informací (dále jen „prohlášení podnikatele“), nebo

2. je držitelem platného osvědčení podnikatele, nebo

b) stupně utajení Důvěrné a vyšší je držitelem platného osvědčení podnikatele příslušného stupně utajení,

není-li stanoveno v § 58 až 62 jinak.“

Obecně k přípustnosti a důvodům podání stížnosti pro porušení zákona

- 20 Po prostudování napadeného rozhodnutí a relevantního spisového materiálu **jsem přesvědčen, že napadené rozhodnutí je nezákonné**, neboť k vydání utajovaného externího disku došlo v přímém rozporu s explicitní právní úpravou, napadené rozhodnutí je zcela nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a zároveň je stíženo excesivně vadným vyhodnocením důkazů, které vedlo k extrémnímu rozporu mezi závěry soudu a zjištěným skutkovým stavem v předchozím řízení.
- 21 Dospěl jsem proto k závěru, že **je zcela nezbytné, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí přezkoumal** a mimo jiné posoudil, **zda Městský soud v Praze v napadeném rozhodnutí při vydání věci skutečně řádně posoudil naplnění veškerých zákonných podmínek pro takové rozhodnutí. Jsem přesvědčen, že tomu tak nebylo.**
- 22 **Stížnost pro porušení zákona podávám výhradně v neprospěch zproštěného, neboť mám za to, že napadené rozhodnutí je stíženo takovými vadami, že nebylo v souladu s právními předpisy a související judikaturou bez dalšího vůbec posouzeno, o jakou věc se ve skutečnosti jedná a co je jejím obsahem, ani to, že je v příkrém rozporu se zákonem takovou věc vydat zproštěnému. Jsem přesvědčen, že i přesto, že Nejvyšší soud může o stížnosti pro porušení zákona v souladu s ustanovením § 273 trestního řádu rozhodnout výhradně tzv. akademickým výrokem bez faktického dopadu do skončeného řízení, bude jeho rozhodnutí relevantní pro jiná související řízení, zejména pro exekuční řízení o vydání předmětného externího disku, které by bylo v rozporu se zákonem a ohrozilo by bezpečnost státu a jeho občanů.** V tomto ohledu je třeba upozornit také na to, že není k dispozici velké množství vnitrostátní judikatury v problematice nakládání s utajovanými informacemi; **komplexní posouzení věci Nejvyšším soudem má proto potenciál sloužit jako vodítko pro budoucí trestní řízení související s problematikou utajovaných informací.**
- 23 Z předchozí relevantní judikatury Nejvyššího soudu, zejména z rozsudku Nejvyššího soudu, č. j. 3 Tz 110/2022, vyplývá, že **stížnost pro porušení zákona proti rozhodnutí o vydání věci je v souladu s ustanovením § 266 odst. 1 trestního řádu přípustná a projednatelná.** V tomto rozhodnutí Nejvyšší soud také mimo jiné uvedl, že *„Přestože Nejvyšší soud shledal porušení zákona, připadá v posuzované věci v úvahu pouze vyslovení tzv. akademického výroku. Jeho vyslovení je však odůvodněno jiným důležitým zájmem, a to aby byly zpět do majetku soudu vráceny finanční prostředky, které byly bez právního důvodu vyplaceny zúčastněné osobě. Výrok Nejvyššího soudu v praxi může mít následně podstatný vliv na související rozhodnutí v řízení ve věcech občanskoprávních.“*

K nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

- 24 Předně je třeba uvést, že napadené rozhodnutí zásadním způsobem nesplňuje základní zákonné požadavky na kvalitu odůvodnění usnesení. Podle ustanovení § 134 odst. 2 trestního řádu je totiž v odůvodnění usnesení třeba zejména uvést skutečnosti, které byly vzaty za prokázané, důkazy, o něž se skutková zjištění opírají, úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, jakož i právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona.
- 25 **Napadené rozhodnutí je mimořádně stručné a jeho odůvodnění je velmi kusé a hodnotící úvahy soudu v něm nejsou relevantně zachyceny.**
- 26 Soud v napadeném rozhodnutí **zcela opomenul jakkoli zohlednit skutečnost, že na posuzovaném utajovaném externím disku se nacházejí utajované informace**, jejichž utajení nebylo v době rozhodování zrušeno a není zrušeno ani dnes. Utajovaný externí disk je v utajené části spisu také řádně, výrazně, a v souladu se zákonem o utajovaných informacích označen a evidován, což bylo soudu z trestního spisu známo. Soud se také v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal se skutečností, že zproštěný, kterému byl tímto rozhodnutím utajovaný disk vydán, nedisponuje osvědčením podle zákona o utajovaných informacích a ani z ničeho neplyne, že by dané informace nezbytně potřeboval k výkonu své funkce, pracovní nebo jiné činnosti.
- 27 Soud se v napadeném rozhodnutí spokojil s pouhým konstatováním, že utajovaný externí disk již není v řízení třeba a že nejsou pochybnosti o jeho vlastnictví zproštěným; nezabýval se však vůbec tím, že utajované informace na tomto disku obsažené nejsou vlastnictvím zproštěného, nýbrž zpravodajských služeb České republiky.
- 28 **Lze tedy shrnout, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť je odůvodněno pouze kuse a vůbec se nevypořádává se základními skutkovými okolnostmi případu.**

K extrémnímu rozporu v dokazování

- 29 Napadené rozhodnutí kromě výše uvedených vad spočívajících v jeho nepřezkoumatelnosti rovněž vykazuje závažné vady v hodnocení důkazů. S vědomím základní zásady volného hodnocení důkazů prvostupňovým soudem je v tomto případě podle mého názoru namístě, aby Nejvyšší soud hodnocení důkazů přezkoumal, neboť mám za to, že hodnocení je natolik kusé a vadné, že způsobuje tzv. extrémní nesoulad mezi zjištěným skutkovým stavem a závěry krajského soudu.
- 30 Nejvyšší soud se k této problematice komplexně vyjádřil mimo jiné ve svém usnesení č. j. 4 Tz 59/2010, když uvedl, že **„Pokud by totiž Nejvyšší soud zjistil tzv. extrémní nesoulad mezi provedenými skutkovými zjištěními a právními**

závěry, anebo skutečnost, že z provedených skutkových zjištění v žádné možné interpretaci odůvodnění soudního rozhodnutí takovéto právní závěry nevyplývají (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 2. 2005, sp. zn. III. ÚS 578/04), nemohly by závěry soudů obou stupňů obstát, neboť by byla dotčena práva obviněného zaručená čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jakož i čl. 90 Ústavy České republiky. Takovýto nesoulad po přezkoumání věci v intencích ustanovení § 265i odst. 3 tr. řádu Nejvyšší soud v posuzované věci nekonstatoval. Ve svých důsledcích tento závěr znamená, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností v rozsahu, který byl nezbytný pro posuzované rozhodnutí, není ani pochyb o komplexnosti provedených důkazů a jejich zákonnosti, ani o způsobu zhodnocení důkazů, který není ani nelogický ani svévolný.“.

- 31 Soud při hodnocení důkazů nijak nevzal v potaz, že na **posuzovaném utajovaném externím disku se nacházejí utajované informace**, jejichž utajení nebylo v době rozhodování zrušeno a není zrušeno ani dnes. Utajovaný externí disk byl a stále je v utajené části spisu také řádně, výrazně, a v souladu se zákonem o utajovaných informacích označen a evidován. V důsledku tohoto závažného pochybení soud dospěl k se zákonem rozpornému závěru, že zproštěnému lze utajovaný externí disk vydat, i přesto, že nedisponuje osvědčením podle zákona o utajovaných informacích a ani z ničeho neplyne, že by dané informace nezbytně potřeboval k výkonu své funkce, pracovní nebo jiné činnosti. Soud v napadeném toliko konstatoval, že utajovaný externí disk již není v řízení třeba a že nejsou pochybnosti o jeho vlastnictví zproštěným; nijak přitom nezhodnotil ani skutečnost, že utajované informace na tomto disku obsažené nejsou vlastnictvím zproštěného, nýbrž zpravodajských služeb České republiky.
- 32 Takový přístup je třeba dle mého názoru považovat za zcela **flagrantní opomenutí a rezignaci na zjištění a vyhodnocení úplného skutkového stavu věci**. Jsem proto přesvědčen, že **napadené rozhodnutí vykazuje rovněž tzv. extrémní nesoulad mezi provedenými skutkovými zjištěními a právními závěry, a že z provedených skutkových zjištění v žádné možné interpretaci odůvodnění napadeného rozhodnutí právní závěry Městského soudu v Praze nevyplývají**. K samotnému rozporu se zákonem podrobněji viz níže část k nemožnosti vydat utajované informace.
- 33 Postup Městského soudu v Praze je tak ve vztahu k výše popsanému hodnocení důkazů podle mého názoru zcela excesivní.

K nemožnosti vydat utajované informace

- 34 Zájem státu na ochraně utajovaných informací zaujímá mezi chráněnými obecnými zájmy mimořádné postavení. Tento zájem není běžným regulatorním cílem veřejné moci, nýbrž základním bezpečnostním předpokladem fungování státu, jeho ozbrojených složek, bezpečnostních sborů, zpravodajských služeb a mezinárodních závazků České republiky. Zákon o utajovaných informacích v ustanovení § 2 definuje utajovanou informaci jako informaci, která je tak označena a jejíž

vyzrazení nebo zneužití může způsobit újmu zájmům České republiky. Tím zákonodárce deklaroval, že **chráněným statkem není v tomto případě primárně zájem jednotlivce, nýbrž bezpečnostní, obranná a politická integrita státu jako celku**. Ochrana utajovaných informací má současně přímou ústavní dimenzi. Ústavní pořádek připouští omezení základních práv v zájmu bezpečnosti státu, přičemž tento legitimní cíl patří mezi nejsilnější důvody, pro něž lze do základních práv v přiměřené míře zasahovat. Bezpečnost státu zde nefunguje jako abstraktní pojem, ale jako reálný předpoklad ochrany všech ostatních práv a svobod, včetně práva vlastnického. Stát, který by nebyl schopen chránit své utajované informace, by nebyl schopen dlouhodobě zajistit ani ochranu individuálních práv, na nichž je právní stát založen.

- 35 V konkrétních případech proto může dojít ke kolizi mezi právem jednotlivce vlastnit majetek a povinností státu zabránit ohrožení utajovaných informací. Taková kolize se typicky projeví v situacích, kdy je majetek nástrojem, nosičem nebo prostředkem potenciálního ohrožení chráněných bezpečnostních zájmů, ať již v rovině trestněprávní, správněprávní nebo bezpečnostní. Právní řád České republiky v těchto případech umožňuje zásahy do vlastnického práva, včetně omezení dispozičních oprávnění, zabránění či propadnutí věci, nebo jiných forem nuceného omezení, a to právě s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně bezpečnosti státu. Z nálezu Ústavního soudu III. ÚS 102/94, ze dne 15. 12. 1994, vyplývá, že vlastnické právo náleží svou povahou do kategorie základních práv a svobod jednotlivce (core-rights), a tvoří tedy jádro personální autonomie jednotlivce ve vztahu k veřejné moci. Podle liberální tradice, která stála u zrodu základních práv a svobod, je vlastnické právo všeobecně chápáno jako základ autonomního postavení jednotlivce vůči veřejné moci. Nicméně tak jako jiná základní práva je rovněž vlastnické právo omezitelné, a to v případě kolize s jiným základním právem nebo v případě nezbytného prosazení ústavně aprobovaného veřejného zájmu. V této souvislosti lze upozornit rovněž na nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 7. 2001, zveřejněný pod č. 322/2001 Sb., ve věci návrhů na zrušení některých ustanovení zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v němž Ústavní soud konstatoval, že jednotlivá základní práva je v obecné rovině zapotřebí hodnotit podle principu vyváženosti, přičemž princip vzájemné vyváženosti některých základních práv a svobod je odrazem nutné vyváženosti jednotlivých individuálních a kolektivních zájmů, mezi kterými existuje (či může existovat) potencionální či otevřené napětí a jehož projevem může být akcentování ochrany jednoho či druhého základního práva. Ústavní soud pak zaujal stanovisko, že „*při střetu uvedených dvou hodnot nelze přirozeně abstrahovat od bezpečnostních zájmů státu, které je třeba respektovat. Je totiž zřejmé, že výše definovaný státní zájem představuje zájem existenční, který legitimizuje určité omezení privátní sféry jedince; ostatně ve svém důsledku je to stát, jenž postavení jedince chrání*.“. Jestliže Ústavní soud judikoval, že ústava moderního demokratického právního státu představuje společenskou

smlouvu, založenou na minimálním hodnotovém a institucionálním konsensu (srov. nálezn. sp. zn. Pl. ÚS 33/97), lze pod tímto pojmem mimo jiné chápat jak zájem státu, tak i jím chráněných osob na jeho vlastní bezpečné existenci. K ochraně tohoto zájmu musí stát disponovat příslušnými nástroji. Jedním z nich je právě i oblast ochrany utajovaných informací.

- 36 Za účelem konkrétní ochrany výše popsaných veřejných zájmů zákonodárce mimo jiné v ustanovení § 11 odst. 1 zákona o utajovaných informacích stanovil, že fyzické osobě lze umožnit přístup k utajované informaci stupně utajení Důvěrně při splnění tří stanovených podmínek, jestliže **jej nezbytně potřebuje k výkonu své funkce (tzv. need to know), pracovní nebo jiné činnosti, je držitelem platného osvědčení fyzické osoby příslušného stupně utajení a je poučena. V ostatních případech, nestanoví-li zákon jinak fyzické osobě utajovanou informaci vydat za žádných okolností nelze.**
- 37 Evropská judikatura dovozuje, že v soudním řízení se může jevit jako nezbytné nesděliti dotčené osobě určité informace zejména s ohledem na naléhavé důvody související s bezpečností státu (viz rozsudek Soudního dvora EU (velkého senátu) ze dne 3. září 2008, Yassin Abdullah Kadi a Al Barakaat International Foundation proti Radě Evropské unie a Komise Evropských společenství., bod 342). Co se týče přístupu k utajovaným informacím v řízení lze odkázat také na úvahy Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 25. 11. 2011, č. j. 7 As 31/2011-101, v němž zdůraznil význam plné soudní kontroly jako protiváhy k omezenému přístupu účastníka řízení k utajovaným skutečnostem. Omezený přístup účastníka řízení k určitým utajovaným skutečnostem a logicky proto absence jejich specifického hodnocení ve veřejně přístupném odůvodnění soudního rozhodnutí jsou suplovány plným přístupem soudu a přezkumem všech utajovaných skutečností, na kterých orgán založil své rozhodnutí (srov. rovněž usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015-40, č. 3667/2018 Sb. NSS, ve kterém soud odkázal na předchozí rozsudek NSS ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 As 9/2010-94, a na něj navazující rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 26. 11. 2015, Regner proti České republice, stížnost č. 35289/11, jímž byl přístup Nejvyššího správního soudu aprobován, stejně jako v následném rozsudku velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva v téže věci ze dne 19. 9. 2017). Obdobně srov. např. rozsudek velkého senátu Soudního dvora ze dne 4. června 2013 ve věci ZZ proti Secretary of State for the Home Department, věc C-300/11, body 54 a násl., v nichž Soudní dvůr EU rovněž akceptoval, že v soudním i správním řízení může být nezbytné nesděliti dotčené osobě určité informace především s ohledem na ochranu veřejné bezpečnosti a další naléhavé veřejné zájmy. V tomto smyslu viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2024, č. j. 5 As 48/2024-40. V trestním řízení lze akcentovat také to, že podle § 65 odst. 4 trestního řádu je při nahlížení do utajovaných informací v trestním spise třeba dbát na ochranu utajovaných informací, která prakticky spočívá např. v zákazu činit si výpisky a poznámky nebo pořizovat si na své náklady kopie spisů a těch jejich částí, které obsahují utajované

informace. Je proto zřejmé, že tím spíše je nezbytné chránit utajované informace v případě, že soud rozhoduje o úplném vydání věci, která je součástí trestního spisu a obsahuje utajované informace, neboť tím se taková věc dostává z dispozice soudu.

K nezákonnosti vydání utajovaného externího disku

- 38 Utajovaný externí disk mimo jiné obsahuje utajované informace stupně utajení Důvěrné, utajení těchto informací nebylo v době vydání napadeného usnesení zrušeno (a není zrušeno ani v současné době). Utajované informace na tomto externím disku jsou majetkem České republiky - Bezpečnostní informační služby, která je jejich původcem (k tomu viz sdělení Městského státního zastupitelství v Praze, č. j. 2 KZV 52/2013-1134, na č. l. 2147).
- 39 Zároveň je třeba zdůraznit, že **v době vydání napadeného rozhodnutí zproštěný nedisponoval potřebným osvědčením podle zákona o utajovaných informacích, neměl tzv. need to know, a podle § 11 odst. 4 zákona o utajovaných informacích se na něj pohlíženo tak, jako by poučen nebyl s ohledem na zánik jeho předchozího osvědčení.** K tomu pro úplnost upozorňuji na to, že zproštěný nedisponuje osvědčením ani k dnešnímu dni; v této souvislosti nelze opomenout skutečnost, že Městský soud v Praze rozhodoval rovněž ve věci správní žaloby zproštěného proti rozhodnutí ředitele Národního bezpečnostního úřadu ze dne 14. 5. 2024, č. j. 100/2024/07-OP, a ve svém rozsudku ze dne 20. 12. 2024, č. j. 18 A 32/2024-56, v bodě 54 konstatoval, že držení utajovaných informací nepovolanými osobami zejména za situace, kdy jedna osoba disponuje velkým množstvím takových materiálů, může dát indicie o způsobu práce zpravodajské služby a dalších detailech jejího fungování, přičemž v bodě 55 konkrétně ve vztahu k zproštěného tento soud dovodil, že skutkové poznatky odůvodňují závěr o jeho závažné činnosti proti zájmům České republiky, když z utajované části bezpečnostního spisu plynou informace, které ukazují na limity schopnosti či ochoty zproštěného obezřetně nakládat s informacemi, které mohou být v rukou nepovolaných osob škodlivé pro postupy a obecně pro činnost zpravodajské služby (k tomu viz výše uvedené dopis Národního bezpečnostního úřadu předsedkyni Městského soudu v Praze). Pro projednávanou věc je však stěžejní, zda byly splněny podmínky pro předání umožnění přístupu k utajované informaci k okamžiku právní moci napadeného usnesení; i pokud by v budoucnu zproštěný podmínky splňoval, tak by to na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí nic neměnilo.
- 40 V případě napadeného rozhodnutí tedy **nebyla splněna ani jedna ze tří podmínek, které jsou stanoveny ustanovením § 11 zákona o utajovaných informacích.** Městský soud v Praze tedy **utajované informace uložené na utajovaném externím disku zproštěnému vydat nesměl, a pokud o vydání tohoto disku rozhodl, učinil tak v přímém rozporu se zákonem.** Pro úplnost konstatuji, že zproštěný nesplňuje ani podmínky pro přístup podnikatele k utajované informaci ve smyslu ustanovení § 15 zákona o utajovaných informacích.

- 41 Jsem si vědom toho, že nevydání utajovaného disku je nutně určitým zásahem do práva zproštěného vlastnit majetek, tento zásah však byl výrazně zmírněn tím, že soudem byl zproštěnému poskytnut obdobný externí disk, jehož obsahem byly osobní informace zproštěného kopírované z utajeného externího disku. Utajované informace obsažené na utajovaném externím disku jsou majetkem České republiky - Bezpečnostní informační služby a majetkem zproštěného nikdy nebyly; v tomto smyslu k zásahu do práva zproštěného vlastnit majetek dojít vůbec nemohlo. Ve zbytku je zásah do majetkových práv zproštěného zcela nezbytný, neboť utajovaný externí disk jako celek je v režimu Důvěrné, a to včetně jeho obsahu a souvisejících metadat, které mohou obsahovat šifrovaný či jiný obdobný materiál, který se na první pohled nemusí jevit jako informace zpravodajského charakteru a nelze tak bezpečně v rámci utajovaného obsahu odlišit.
- 42 K tomu pouze pro úplnost doplňuji, že pokud jsou na elektronickém nosiči uloženy utajované informace v určitém režimu utajení (v tomto případě „Důvěrné“), pak je i tento samotný nosič jako celek v tomtéž režimu utajení jako jsou ty nejpřísněji utajované informace na něm obsažené bez ohledu na to, jaké další (osobní neutajované) informace obsahuje.
- 43 S ohledem na výše uvedené jsem přesvědčen, že tím, že Městský soud v Praze utajovaný externí disk vydal, **se dopustil mimořádně závažného porušení zákona, které je způsobilé ohrozit bezpečnost státu a jeho občanů, a způsobit státu újmu. V tomto smyslu je napadené rozhodnutí rovněž v rozporu s ústavním pořádkem České republiky.**
- 44 K tomu doplňuji, že napadené usnesení není realizovatelné, aniž by se zúčastněné fyzické osoby dopustily přinejmenším přestupku podle ustanovení § 148 zákona o utajovaných informacích se sazbou pokuty až do výše 5 000 000 Kč; není přitom vyloučeno ani to, že by zpřístupněním utajovaného externího disku zproštěnému mohlo dojít k naplnění skutkové podstaty některého z trestných činů. Organizační složka státu, v tomto případě soud, by se pak vydáním utajované informace vystavila postihu podle § 153 zákona o utajovaných informacích, kterým může být pokuta až do výše 1 000 000 Kč.

Závěr

- 45 S ohledem na vše výše uvedené jsem dospěl k závěru, že **napadené rozhodnutí je nezákonné**, neboť je zcela nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, je stíženo excesivně vadným vyhodnocením důkazů, které vedlo k extrémnímu rozporu mezi úvahami soudu a se zjištěným skutkovým stavem v předchozím řízení, zároveň jím došlo k závažnému porušení zákona o ochraně utajovaných informací.
- 46 Vzhledem k zjištěným vadám napadeného rozhodnutí tímto podávám stížnost pro porušení zákona v neprospěch zproštěného.

- 47 Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

S ohledem na výše uvedené si dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:

- 1) **podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2023, sp. zn. 3 T 4/2019-2102, byl porušen zákon ve prospěch Ing. Mgr. J. P., MBA, v ustanovení § 80 odst. 1 trestního řádu, § 2 odst. 5 trestního řádu, § 2 odst. 6 trestního řádu a § 134 odst. 2 trestního řádu, § 11 zákona o utajovaných informacích, a § 15 zákona o utajovaných informacích.**